

ਫਾਲਸ਼ਾ ਜੇ

ਮਹਾਰਾਜ ਜਗਤ ਬਹਾਦੁਰ ਸਿੰਘ ਰਿਵੀਜ਼ਨਲ ਦੀਵਾਨੀ -

ਮੁਦਈ
ਪਟੀਸ਼ਨਰ

v.

ਸ਼੍ਰੀ ਬਦਰੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਸੇਠ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1954 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 200

1954 *ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III) ਸੈਕਸ਼ਨ 13- ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ 'ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਆਰਟੀਕਲ 227-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦੇ ਸਵਾਲ' ਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, Sept. 27th ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਪੀਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 115 ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ—ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਰੈਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਤੇ ਬਾਹਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।*

ਹੇਲਡ ਉਸ ਸ਼ਬਦ "ਲੋੜੀਂਦਾ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਲੋੜੀਂਦਾ" ਜਾਂ "ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ" ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੁਝ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ¹ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (3>(ਏ)(ii) ਵਿੱਚ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਤਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਉਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਉਸੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਅਪੀਨ ਇਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੈ। ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਸੈਕਸ਼ਨ 115 ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਪੀਨ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਨਿਮਨ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਲਾਜ ਇੰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਇਤ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਹਾਈਕੋਰਟ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਤਹਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ।

ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਟ ਰੈਸਟਰੇਨ ਐਕਟ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਉਦੇਸ਼ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਕੇ ਵਧੇ ਹੋਏ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਅੰਤਰੀਵ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਇਸ ਲਈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ।

ਆਇਰਲੈਂਡ ਬਨਾਮ ਟੇਲਰ(1). ਅਤੇ ਕਲਿਫਟ ਬਨਾਮ ਟੇਲਰ(2) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਟੀਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਆਈ.ਐਮ. ਲੇਲ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ, ਮਿਤੀ 7 ਮਈ, 1954, ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਐਨ. ਕਪੂਰ, ਰੈਟ ਕੋਰਟ, ਸਿਮਲਾ, ਮਿਤੀ 7 ਜੁਲਾਈ, 1954 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ, 1952, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ।

ਜੇਜੀ ਸੇਠੀ, ਐਮਐਲ ਸੇਠੀ, ਐਫਸੀ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਆਰਐਨ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ।

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

FALSE AW, J. ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥ Falshaw, J. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਗਤ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਉਸ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਰੈਂਜਰ ਹਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਪਰ ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਰਿਵੋਲੀ ਸਿਨੇਮਾ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਦਰੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਸੇਠ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਨੇਮਾ ਵਜੋਂ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ 1940 ਵਿੱਚ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਲੀਜ਼ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿਰਾਇਆ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਨਵਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਲ 1947 ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਰੁਪਏ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। 14,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਅਸਲ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸਲਾਨਾ। "000. ਸਾਲ 1950 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ - ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿਨੇਮਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਖੁਦ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਰੀਨਿਊ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਬਲ ਸੀ। ਦੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ

(ਡੀ (1949) 1. ਕੇਬੀ 300।

(2) (1948) 2 ਕੇਬੀ 394

ਮਹਾਰਾਜ ਜਗਤ 1 ਮਾਰਚ, 1950 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 29 ਵੇਂ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਫਰਵਰੀ, 1952 ਤੱਕ ਦੇ ਸਾਲ, ਉਸੇ ਸਲਾਨਾ ਕਿਰਾਇਆ 'ਤੇ ਵੀ' ਰੁਪਏ। 14,000 ਅਤੇ ਲੀਜ਼-ਡੀਡ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-
ਪਰਸ਼ਾਦ ਸੇਠ

ਹੈ।

"ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਰਿਸਰ ਨੂੰ ਫਕਨੋ, ਜੇਟੀਪੀ ਅਜ਼ਰ ਹਾਲ ' ਵਜੋਂ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ

'ਰਿਵੋਲੀ ਥੀਏਟਰ' ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਫਰਨੀਚਰ, ਫਿਕਸਚਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਇੱਥੇ ਸ਼ਡਿਊਲ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਤੋਂ 14 ਮਾਰਚ, 1950 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ

ਜਦੋਂਕਿ ਸਿਨੇਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਖੁਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ 16 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। 1950, ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਕਿਹਾ; ਪਰ

ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ 29 ਫਰਵਰੀ, 1952 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ

ਮਿਆਦ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਹੋਰ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਲਈ ਕਿਹਾ , ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਸਜ਼ ਖਾਲੀ ਕਰਕੇ ਅਤੇ 1 ਮਾਰਚ, 1952 ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ।

ਅਕਤੂਬਰ, 1951 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਮਾਰਚ, 1950 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੂਰਵ ਮਿਸਜ਼ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਪੁਨਰ-ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਜਾ ਰਹੇ ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ 1 ਮਾਰਚ, 1952 ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, III ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਸਥਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 1949 ਦਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜਗਤ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ । ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ^{v ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ} - ਜਿਸਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਇਹ *ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ*। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ- ^{ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਘਟੇ * ® ਇਸਤਿਹਾਰ} ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ -^ ਉਸਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ

ਅਗਲੀ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਵਧਾ ਕੇ ਰੁਪਏ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 18,000 ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ। ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੇਫੇਅਰ ਮੋਟਰ ਵਰਕਸ ਅਤੇ ਬਰਮਾ ਸ਼ੈੱਲ ਏਜੰਸੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਸਿਨੇਮਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਰੈਕ-ਰੈਂਟ ਕਰਨ ਲਈ। ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ - ਟਰੋਲਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਸਹੀ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਵੀ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ

ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ । ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਇਮਾਰਤ ਲਈ ਸਟੈਂਡਰਡ ਕਿਰਾਇਆ - ਰੁਪਏ ਤੈਅ ਕੀਤਾ। 9,750 ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਅਤੇ ਟੈਕਸ।

ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ 27 ਜੁਲਾਈ, 1951 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 46, 1951 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ , ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੋਧ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਸਿਵਲ ਸੋਧਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਿੰਟ ਐਂਡ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ੀਟ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਐਂਡ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਜਗਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 227, ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਸੇਠ [^] ਇਮਾਨ ਦੀ ਸ਼ਾਰਟਹੈਂਡ ਅਕੈਡਮੀ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਬੀ. ਲੀਲਾ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। - ਰਾਮ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਫਲਸ਼ੋ ਜੇ ਐਪ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀ ਸੋਨਾ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਧਾਰਾ 115, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ੀਟ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੋਵਾਂ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਇਹਨਾਂ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪਿਛਲੀ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ, ਜੋ ਕਿ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ, ਦੀ ਕਦੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਉਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦਫਤਰੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ। ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, III,

1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਪੜ੍ਹੋ-

“13. (1) ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ- ਮਹਾਰਾਜ ਜਗਤ ਨੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ * ਸ੍ਰੀ ਬਦਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਪਰਸ਼ਾਦ ਸੇਠ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਂਟ ਰੀ ਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

* * * * *

(3) (a) ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਸ ਕੀੜੀਆਂ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਲਈ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ-

0 ਜ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦
* * * * *

(11) ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ-

- ਉਸ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ;
- ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ
- ਉਸਨੇ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਿਨਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ;

* * * * *
* * * * *

(ਬੀ) ਕੰਟਰੋਲਰ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੱਚਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦਸ ਕੀੜੀਆਂ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਗਾ।

Maharaj Jagat
Bahadur Singh v.
Shri Badri
Parshad Seth

Falshaw, J.

ਮਿਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੰਟਰੋਲਰ ਇੰਨਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ :

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਜ਼ਬ ਸਮਾਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ

ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ;

(4) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ (a) ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ (i) ਜਾਂ ਉਪ-ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ (ii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ' ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਥਿਤੀ ਸੈਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ♦ * *

ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਮਿਆਦ ਲਈ

ਜਿਸ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ।"

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ 'ਲੋੜ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ 'ਲੋੜਾਂ' ਜਾਂ 'ਵਾਜ਼ਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋੜਾਂ' ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੰਮ.

ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਿਨੇਮਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਸਿਰਫ ਧਮਕੀਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਮਹਾਰਾਜ ਜਗਤ ਨੇ ਦਸ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਕੀੜੀ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸ਼ੀ ਡਰੀ

ਅੱਧੇ ਮਨ ਨਾਲ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰਸਾਦ ਸੇਠ ਅਹਾਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੋਟਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤੇਲ ਅਤੇ ਪੈਟਰੋਲ ਵੰਡਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇ। 'ਲੋੜੀਂਦਾ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਅਥਾਰਟੀ ਆਇਰਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕੋਰਟ ਆਫ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ।

v. ਟੇਲਰ(1)। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਟਕਰ ਐਲਜੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਪੰਨਾ 311 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ-

ਵੀ

"ਰੈਫਰੀ ਨੇ 'ਲੋੜੀਂਦੇ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ 'ਲੋੜ' ਹੈ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿਰਾਇਆ ਮੁੜ - ਪਾਬੰਦੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ 'ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ। ਕਾਉਂਟੀ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀਆਂ 'ਲੋੜਾਂ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ' ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਸਾਲਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਉਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ 'ਇਰਾਦੇ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚ, ਜੋ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮਹਾਰਾਜ ਜਗਤ ਸੋਮਰਵੇਲ ਐਲਜੇ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਹਾਦੁਰ ਸਿੰਘ ਪੰਨਾ 316 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ-

ਵੀ.
ਸ਼੍ਰੀ ਬਦਰੀ
ਮੁਕਤਸਰ ਚੇਕ

“ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜੱਜ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਲੀਜ਼ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ। 'ਤੇ

ਫਲਸ਼ੇ, ਜੇ.

ਇਹ ਬਿੰਦੂ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋਈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਰੈਫਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ 'ਲੋੜ' ਦਾ ਅਰਥ 'ਲੋੜਾਂ' ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵੱਡੇ ਘਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ, ਪਰ ਨਾ ਤਾਂ ਰੈਫਰੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ ਦੇ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਰਹਿਣ। ਜੱਜ ਨੇ 'ਲੋੜ' ਦਾ ਅਰਥ 'ਕਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ' ਜਾਂ 'ਲੋੜਾਂ' ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ, ਪਰ 'ਇਰਾਦੇ' ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ਬਦ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਵੱਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੇਲਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸਟੂਡੀਓ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਣ ਲਈ ਵੱਡੇ ਲਾਉਂਜ ਦੀ ਇੱਛਾ, ਇੱਕ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਜਾਂ ਫੈਸੀ ਸਮਝਿਆ।

ਕਲਿਫਟ ਬਨਾਮ *ਟੇਲਰ* (1) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਲ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਆਮ-ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਅਸਲ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਹੈ। 'ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ', ਬੇਸ਼ੱਕ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਇੰਦਰੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਦਰਭ ਪਾਠ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਮਾਰਤ. ਐਕਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਮਹਾਰਾਜ ਜਗਤ ਦਾ ਸਾਂਝਾ-ਕਾਨੂੰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ- ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਕੁਝ ਘਰ-ਬਦਰੀ ਬੋਝ ਪਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਗੈਰ ਵਾਜਬ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇ. ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ

ਹੈ।"

ਕੋਹੇਨ ਐਲਜੇ, ਨੇ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜੱਜ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੱਚਾ ਸੀ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਉਪ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

|

ਇਹ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ "ਲੋੜਾਂ" 'ਲੋੜਾਂ' ਅਤੇ 'ਵਾਜ਼ਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਦੀ ਚੋਣ ਹੈ। ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕੋਰਟ ਆਫ ਅਪੀਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ 'ਲੋੜ' ਹੈ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ 'ਲੋੜਾਂ' ਜਾਂ 'ਕਾਰਨ' ਤੋਂ ਕੁਝ ਘੱਟ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ *ਇਰਾਦਾ* ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਸਕੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਅ)) ਅਤੇ (c) ਉਪ-ਧਾਰਾ (3)(a)(ii) ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੀ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਉਸੇ ਹੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਉਸੇ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ-ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮਹਾਰਾਜ ਜਗਤ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਛੋਹਿਆ ਹੋਵੇ-

ਸ਼ਾਬਦੀ ^{ro} ^{anc} ^{not} ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਕੱਢ ਕਰ ਦਿੱਤਾ । -

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਐਕਸ ਫਾਈਲਿੰਗ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਸਿਨੇਮਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਥਿਤ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਧਾਰਾ 115, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਰਡੀ ਨੇਰੀ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲੋਂ ਕਿਸੇ ਬਿਹਤਰ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 227 ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ *ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਮਰਨਾਥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ* (1)। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਐਕਟ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਪਰ ਦਸੰਬਰ 1950 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਨਵਰੀ, 1951 ਵਿੱਚ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ^{ਹਾਲਾਂਕਿ} ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੇਲੇ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ

(1T AIR 1954*SC 215

ਕਿਰਾਇਆ. ਇਹ ਹੁਕਮ ਸਿੱਖ ਮਹਾਰਾਜ ਜਗਤ x ਟ੍ਰੈਕਟ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ^v * ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

^z ਕਿਰਾਇਆ ਕਾਨੂੰਨੀ ^{ਸੀ} ^{^^} ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਗਲਤ ਸਮਝ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਫਾਲਸ਼ੋ ਜੇ. ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਆਂਇਕ- ^{ਪੀ} [^] ^{ਜੇਜੇ} [^] ^{ਜੇ} [^] ^{ਐਫ} ^{ਸੀ} ^{ਸੀ} ^{ਅਲ} ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ। ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਦਸ ਕੀੜੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ^{ਐਮ} ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ

ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 227

ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਈ ਬਿਊਨਲਾਂ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੁਪਰ-ਇੰਨਟੇਡੈਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਪਰਿਨਟੇਨਡੈਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਾਇਟ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਅਤੇ 'ਸਿਰਫ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (2) (i) ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 115, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਅੰਤਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੋਟਾ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਇੰਨਾ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਕਮ

ਮਹਾਰਾਜ ਜਗਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

v. ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ
Shri Badri ਖੋਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ
Parshad Seth ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ
Falshaw, J. ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਥਿਤੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੇ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਮੁੱਢਲੇ ਕਦਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਸਿਨੇਮਾ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਫਿਲਮ ਦੀ ਬੁਕਿੰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਅਤਿਕਥਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਮਕਾਨ

ਮਾਲਿਕ ਨੇ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਕੋ ਇਕ ਆਧਾਰ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਣੀ ਵਿਚ ਕਾਲਪਨਿਕ ਅਤੇ ਕਾਫੀ ਨਾਕਾਫੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮਾਰਚ, 1950 ਵਿਚ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਨਵਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਪੋਂਡੈਂਸ ਜੋ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। 1943 ਤੋਂ 1946 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 10,000 ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 8,000 ਪਹਿਲਾਂ - ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਧਮਕੀ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸਿਨੇਮਾ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਖੁਦ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ 1947 ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਇਆ ਦੁਬਾਰਾ ਵਧਾ ਕੇ ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 14,000 ਉਸੇ ਧਮਕੀ 'ਤੇ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸਿਨੇਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ

ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਵਪਾਰ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਭੂਮੀ ਹੈ- ਮਹਾਰਾਜ ਜਗਤ ਪ੍ਰਭੂ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ

ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਚ, 1950 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ,

v.
Shri Badri
Bahadur

ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਫਰਵਰੀ, 1952 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸਿਨੇਮਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬਹਾਨਾ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਦਾ ਸਾਲਾਨਾ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰੋ। 14,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਉਚਿਤ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 9,750 ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਖੋਜ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਤਲਾਕਸ਼ੁਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੀਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 115, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਜਾਂ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਇਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ * ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਸਮਾਨ ਐਕਟਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ-ਮੇਰਵਾੜਾ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਬੇਦਖਲੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। "ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਮਾਰਚ, 1950 ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ, ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਈਮਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 13(1) ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ "ਭਾਵੇਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ" ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ * ਇੱਕ ਐਸਈ ਇਕੱਤਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ- ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ-

n ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉੱਪਰ ਐਸ. ਰਾਜਾ ਚੇਟੀ ਅਤੇ ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜਗਨਨਾਥਦਾਸ ਗੋਵਿੰਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੇਸ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਨੇਮਾ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਜ਼ਮੀਨ, ਇਮਾਰਤ ਅਤੇ ਫਿਟਿੰਗਸ ਦੀ ਲੀਜ਼, ਸਿਨੇਮਾ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਸਮੇਤ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਟਰਾਲਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਬਿਲਡਿੰਗਜ਼ (ਲੀਜ਼ ਅਤੇ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ) ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ। ਰਾਜਾ-ਮੰਨਰ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਕਸਵੈੱਲ ਦੇ 9 ਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪੰਨਾ 389 : —

"ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਛੱਡਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਮਦਰਾਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਅਕ

ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ-

"ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਇੱਕ ਆਮ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸੀਂ

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1690 ਮੈਡ. 284

ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਾਲਿਸੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ- ਮਹਾਰਾਜ ਜਗਤ ਐਡ ਜੇ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ^{ਯੋਗ} "ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ.

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਐਕਟਾਂ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਉਦੇਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਕੇ ਵਧੇ ਹੋਏ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਬੈਂਚ ਕੰਟਰੋਲਰ ਜਾਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਰਚ, 1950 ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਕੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ